

מחלקת-סיוור בגייסות-שריון בהתקפה*

נוקט בשעה זאת? (פרט אותן לפי סדרן, או ציין אילו פעולות אפשר לנקוט בעת ובעונה אחת).

פתרון אפשרי:

1. אותת לגיפ הבא אחריך להכנס למחסה (באותו זמן שנהגך יורד מן הדרך).
2. התקדם עד כמה שאפשר, ברכוב, מאחרי מת-פה לעבר שני הגיפים הנעים בראש כיתת-הסיירים (והודיע, תוך כדי כך, למפקד-המחלקה על מה שארע ועל מעשיך).
3. צור מגע עם מפקד החוליה המובילה וברר אם כבר קבע מנין באה אש האויב.

מצב שני:

אתה יוצר מגע עם מפקד החוליה הקדמית; הוא מודיע לך שלדעתו באה אש-האויב מקרבת "ב", אף כי לא ראה שם גילויי פעילות. שני סיירים שהת-קדמו לעבר הגשר "א", מדווחים שמחסום-דרכים חפוז, עשוי קורות, נמצא על גשר-הבטון. נראה שהנחל צר למדי, וגדותיו תלולות ומיוערות בצפי-פות. אתה מבחין בשביל צר המוביל צפונה-מזרחה.

בעיה שניה:

אתה מפקד כיתת-הסיירים. איזו פעולה נוספת הנך נוקט עתה?
שקול שאלות אלו —

1. מהם הדברים אשר מפקד-המחלקה מוכרח לדעתם בטרם יוכל לערוך תכנית להמשכת ההתקד-מות ולביצוע משימתו?
2. האם אבטחה למחלקה היא צורך-השעה במצב דברים זה?

פתרון אפשרי:

1. שני סיירים נשלחים למקום הגשר כדי לקבוע:
א. האם הגישות ממוקשות.
ב. האם הגשר מוכן להריסה.
ג. כמה עבודה תידרש כדי לסלק או להרוס את מחסום-הדרך.
- ד. האם מקום הגשר עצמו מוגן.
2. צנת אחד, בגיפ, מקבל פקודה לסייר את

(*) פרק מתוך הספר "מבצעי-שריון ודפוסי-הם" (ט"ו תרגילה-הגמה ליחידות-שריון) המופיע בקרוב ב"הוצאת 'מערכות'.

להלן תרגיל המדגים פעולת מחלקת-סיוור בהתקפה.

מצב ראשון: (מפה 1)

למחלקת-סיוור הועדה משימת-סיוור התובעת ממנה להתקדם צפונה בציר שנקבע לה (המסומן במפה 1) ליעד המרוחק כ-30 ק"מ צפונה. למחלקה ניתנה פקודה להשיג עובדות לזיהוי כוחות אויב — רצוי בצורת שבויים.

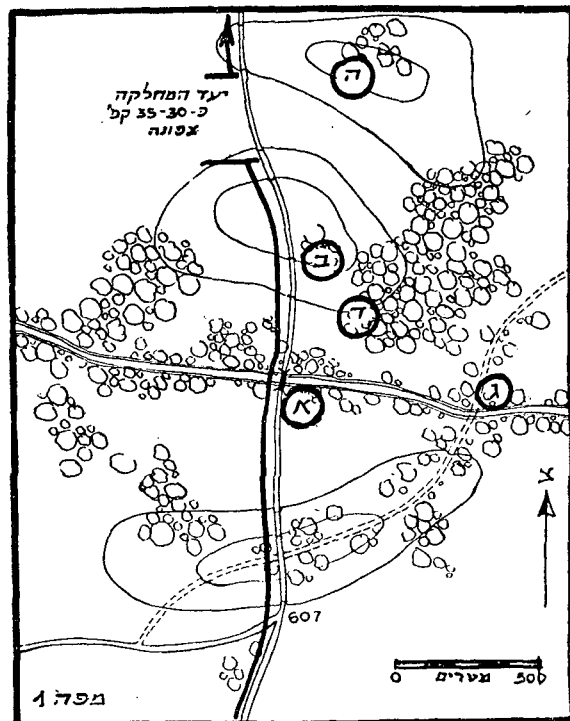
בהגיעה לשטח הנישא בקרבת מסעף-דרכים 607, ניתכת אש רובים על יחידת-המשנה הנעה בראש כיתת-הסיירים, מחזיתה.

מפקד כיתת-הסיירים נוסע עתה בגיפ השלישי של כיתתו. הוא לא שמע את אש-האויב, אבל ראה את האבק שהרימו כדורי-האויב בדרך, וצפה בשני הגיפים הראשונים בנסעם למסתור בצד הדרך.

בעיה ראשונה:

אתה מפקד כיתת-הסיירים. אילו פעולות אתה

מחלקת-סיוור בהתקפה — מצב ראשון (מפה 1)



שקול שאלות אלה —

1. היש לך די ידיעות על האויב כדי להעריך את אפשרויות פעולתו וכוונותיו האפשריות?
2. היש לך די ידיעות כדי לקבוע את קו הפעולה הטוב ביותר למחלקתך?
3. אילו חלקי-משנה במחלקה עומדים לרשותך להשגת הידיעות הדרושות?

פתרון אפשרי:

רצוי להשיג ידיעה אם הנחל מוגן גם ממערב לגשר. חוליה אחת של כיתת-הסיירים נשלחת להשיג ידיעה זאת.

בעיה רביעית

אתה מפקד המחלקה. איזו היערכות צריך היית לקבוע לשאר חלקי-המשנה של המחלקה בעת פעולתה הקודמת של כיתת-הסיירים? מה צריך היה לעשות מפקד כל כוח-משנה שבמחלקה?

פתרון אפשרי:

כיתת-הטנקים צריכה היתה לתפוס עמדה במחור-פה (על הגבעה בה הינך מחזיק עתה), נכונה להנחית אש על עמדות האויב שליד "ב" ושליד "ד". אנשי הכיתה צריכים להיזהר שלא לגלות את נוכחותם בזמן זה. כיתת-הרובאים צריכה לנוע לעמדות מחור-פות בצד הדרך ולהשאר ברכב, כשהיא מוכנה לפעול לה מיידית.

כיתת-המרגמה (הסיוע) צריכה להיכון לפעולה בעמדות מחופות שמהן תוכל להנחית אש לאורך הנחל, או על עמדות האויב ב"ב" וב"ד".

מצב רביעי:

חולית-הסיירים שנשלחה לסייר את הנחל ממערב לגשר, מדווחת שהחוליה צלחה את הנחל ללא התנגדות, במרחק כ-450 מטר מערבה מן הגשר, וכי היא ממשיכה להתקדם לעבר הגשר.

בעיה חמישית:

כמפקד המחלקה, באיזו פעולה עליך לנקוט מייד?

השביל המוביל צפונה-מזרחה, כדי לקבוע אם מגיע הוא למקום-מעבר נוסף; ואם כן, לקבוע מהו המצב במעבר. במיוחד, לקבוע אם המחלקה תוכל לצלוח במקום הזה.

3. מק"ב אחד מוזן מן הדרך מרחק ניכר שמאלה למחפה ומסתור טובים, וצנת-המק"ב מקבל הוראה ל"סייר-באש" את הפאה הקדמית של החורשות שליד "ב" וליד "ד", וכמה קבוצות-עצים קטנים ושיחים. כן מקבל צנת-המק"ב הוראה לאבטח את אגף שמאל של המחלקה. חוליה בת שני אנשים ממוקמת מימין לעמדה כדי לחפות על האגף הימני.

מצב שלישי (מפה 1):

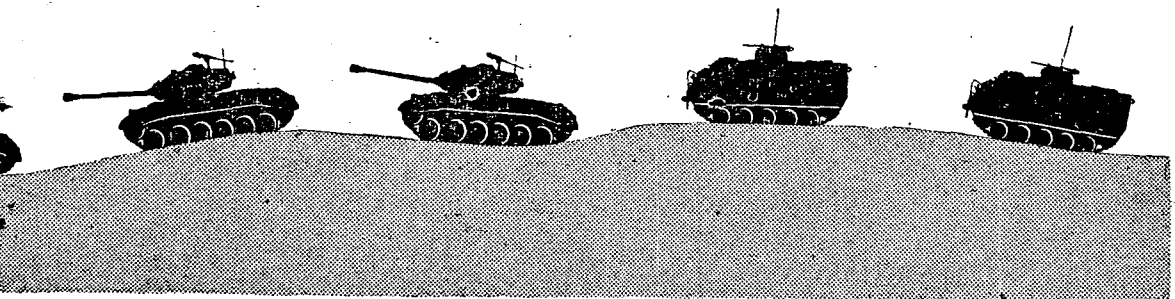
מספר יריות מנשק-קל נשמעות מסביבת הגשר ב"א", ומתקבל דוח אחרוני משני הסיירים שבאותה נקודה. האומר כי הגשר עצמו מכוסה באש רובים מנקודה הנמצאת כ-100 מ' מעברו הרחוק של הנחל. הסיירים מדווחים שאינם יכולים להגיע לגשר עצמו כדי לקבוע אם הוכן לפיצוץ.

אש רובים נשמעת מצפון-מזרח. הסיירים בג'יפ שנשלח לסייר את השביל המוליך צפונה-מזרחה מדווחים, שלפי הנראה להם קיימת מעברת-מים-רדודים בנחל, ב"ג", אבל אש רובים עוינת מן העבר הרחוק מנעתם מלבדוק אם הוטמנו מוקשים בגישות לנחל, וכן לבדוק מהו עומק הנחל למעשה.

בסמוך למקלע שמשמאל לדרך, פוגעים שלושה פגזים, שנורו בכיוון ישיר מקרבת "ד", שלא החטיאו אלא כמלוא הנימה.

לפני עיצוב תכנית-ההתקפה שלו, עורך מפקד המחלקה הערכת-מצב. הוא מחליט שאין בידיו ידיעות מספיקות לביצוע הערכה מושכלת. בעיה שלישית:

אתה מפקד המחלקה. מה-הן הידיעות הנוספות הרצויות לך? איזו פעולה הינך נוקט להשגת ידיעות נוספות?



פתרון אפשרי :

לעזור למעבר הטנקים על הגשר ע"י כך שתסלק את קורות העץ לאחר ששוברו ע"י פגזי ח"ש-חנ"מ. הצנת מכיתת-הסיירים, שהיה הראשון לגלות את מקום המעבר ממערב לגשר, יסופח לכיתת-הרובאים (בעיקר כדי לאבטח את אנפה השמאלי-הצפוני).

מצב חמישי :

כיתת-הרובאים מגיעה לנקודה המרוחקת כ-70 מ' מהגשר מבלי שתתגלה. ברגע זה נורית אש מק-לעים ופגזי חנ"מ, שנורו בכיוון-ישר, מפאת היער ליד "ד"; אבל הכיתה ושאר חלקי-המשנה של המח-לקה אינם יכולים להבחין בעמדתם המדויקת של כלי-הנשק של האויב.

בעיה שמינית :

כמפקד המחלקה, איזו פעולה הינך נוקט? שקול מהם כלי הנשק והתחמושת העומדים לרשותך במחלקתך כדי לנטרל את אש-האויב.

פתרון אפשרי :

ננקטת פעולה להנחית את אש כל הכלים במח-לקה ובכלל זה — המק"בים שבמג"מ* על הפאה הקרובה של היער, בקרבת "ד". נוסף לכך ניתנת לכיתת-הטנקים הוראה לירות עשן בכמות כדי לסנ-וור את תצפית האויב כלפי כיתת-הרובאים מסבי-בות "ב", "ד" ו"ה".

מצב ששי :

תחת חיפוי סיוע-אש זה, מגיעה כיתת-הרובאים לעמדה במרחק כ-70 מ' מצפון לגשר, בהדפה מוצב-חוף קטן של האויב באותה נקודה. הפלגה מכיתת-הסיירים שנשלחה בתחילה אל הגשר, מדוחת על אודות סימנים המעידים כי כשמונה מוקשים הוט-מנו בחפזה בדרך מן העבר-מזה של הגשר. את כל אלה, פרט לשניים שהם ממש ליד הגשר, אפשר לע-קוף ע"י שכלי-הכבב יסטו מן הכביש שמאלה ויחזרו אליו אח"כ בשיפוע תלול. צנת-הסיירים בגי'פ ליד

כיתת-הרובאים מקבלת פקודה לנוע במהירות לנקודה במרחק 450 מ' מערבה מן הגשר, במקום בו צלחה חולית-הסיירים, ולתפוס ראש-גשר ע"י כך שתתקוף מזרחה לעבר הגשר, לאורך גדתו הצפונית של הנחל.

בעיה ששית :

אילו פקודות הינך נותן לכיתת-הטנקים? ולצנת המרגמה?

פתרון אפשרי :

לנצור את האש עד שהאויב יפתח באש על הפלגה לתפישת ראש-הגשר (כיתת-הרובאים); אז לפתוח באש על עמדות האויב שמהן נורו היריות. אש מסייעת לסוגיה תונחת לפי דרישת כיתת-הרוב-אים (המטרות יצוינו ע"י הכיתה הרובאית באמצ-עות ירי קליעים נותבים, תיאור בע"פ באלחוט, או מתן נקודות ציון לפי מפה). להיות נכונים להתקדם במהירות אל הגשר או לעמדות המתאימות לתכלית השמדת מחסום-הדרך בפגזי ח"ש-חנ"מ* — ולחצותו בהינתן הפקודה לכך.

צנת המרגמה יהיה מוכן להנחית אש על עמ-דות האויב שעה שיבחינו בפעילותו של זה, או שעה שתוזמן אש ע"י כיתת-הרובאים. אם לא תצויינה מטרות במיוחד יש להנחית אש על "ב" ו"ד".

בעיה שביעית :

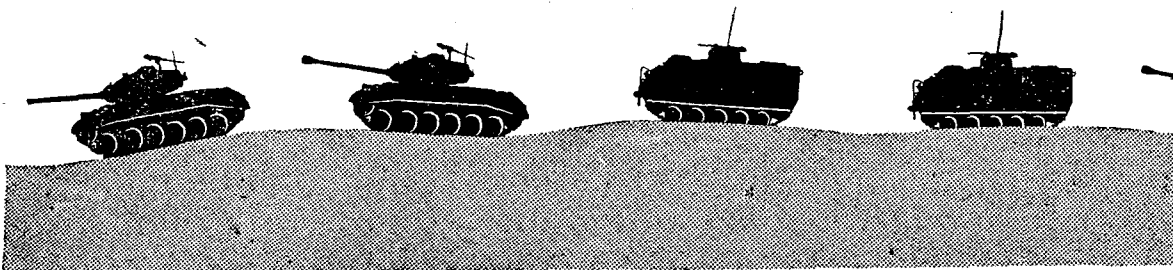
איזו פעולה מורה הינך את כיתת-הסיירים לנקוט?

פתרון אפשרי :

יחידות המשנה הנמצאות עתה בקצה הימני ובקצה השמאלי של המחלקה יוסיפו לאבטח את אנפיה. יחידת המשנה שליד הגשר תהיה מוכנה

* פגזי חומר-נפץ-מרסק חודרי-ריון.

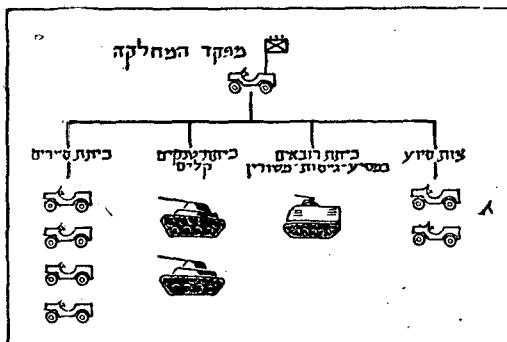
* מסיע-גייסות משורין.



מבנה וחימושה של מחלקת-סיור בגייסות-משוריינים בצבא ארה"ב

המבנה

המראה



גיפ מפקד מחלקה נושא גם את חולית הפיקוד שלו. המרגמה היא בת 81 מ"מ. שים לב (בתצלום) למקבצים שבשנים מן הגיפים של הסיירים.

כל הגיפים של כיתת הסיירים לשאת עמם את הציוד הדרוש לאיכון מוקשים ולסילוקם. הסיירים שנשלחו אל הגשר, צריכים היו ליטול ציוד זה אתם כדבר שבנוהג-קבע, מתוך הנחה שמן-הנחוץ יהיה לבצע פעולה זו.

לכיתת הטנקים ניתנת הוראה לעבור את הגשר. נמסר למפקד כיתת הטנקים על מעקף שהוא יכול לבצעו*) ועל הפעולה אשר כיתת הסיירים נוקטת כדי לסלק אותם מוקשים שבגישה הבלתי-אמצעית אל הגשר הנוצר לעיל.

בעיה עשירית:

אתה מפקד כיתת הטנקים. מה הפעולה שהינך נוקט בקבלך פקודה זאת?

פתרון אפשרי:

יש להורות לטנק מספר 2 כי ישאר במקומו, ויוסיף לבצע את משימת-החיפוי שהוטלה עליו לפני כן. את טנק מספר 1 יש להזיז במהירות מאחרי מחסוה אל נקודה שממנה אפשר לירות פגזי ח"ש-חג"מ על מחסום-הדרך עשוי הקורות ועל הגשר.

מעברת הנחל שבסמוך ל"ג" מדוה, שאין הפעילות מתגברת שם, אבל מעברת-הנחל מכוסה עדין אש-אויב. אנשי-הצוות מגיחים שנתן יהיה להתגבר במהרה על ההתנגדות באמצעות טנקים, אבל אינם יכור לים להתקרב למעברות הנחל או לגישות אליהן כדי לקבוע האם הן ממוקשות.

בעיה תשיעית:

כמפקד המחלקה, מה פעולותיך בזמן זה? מהי עתה הערכת המצב שלך באשר לאפשרויות האויב ולקו-הפעולה הטוב ביותר מבין קוי הפעולה הפתוחים בפניך?

פתרון אפשרי:

למפקד כיתת הסיירים ניתנת הוראה לסלק את המוקשים החוסמים את הגשר במישרין (מוטב שה-דבר יעשה בשיטת ה"משיכה" באמצעות חבל או כבל, ולאז דוקא ע"י הרמה). לפי הפק"לים חייבים

(*) ראה בפסקה-הפוחתת של המצב השישי, בענין סטיה מן הכביש שתאפשר עקיפת מרבית המוקשים.

מצב שביעי:

וזמן קצר לאחר הגיעו לעמדה הנ"ל, מבחין מפקד כיתת-הטנקים מתוך טנק מס' 1 בסירים המשלימים את סילוק המוקשים ליד הגשר. מייד כשמפנים ה-סירים את הדרך, הוא פותח באש ח"ש-חנ"מ על מח-סום-הדרך, וכתוצאה נהרס הלז במידה המספיקה כדי לאפשר את סילוקו בקלות יחסית. בינתיים גלתה כיתת-הרובאים, שאמנם נחפרו שוחות למוקשים (מן העבר ההוא של הגשר, דהיינו מצידו הצפוני), אבל המוקשים עצמם מונחים עדיין בערימה בצד הדרך. לכיתת-הרובאים ניתנת אזהרה כי עליה להימצא מחוץ לקו-הירי של פגזי ח"ש-חנ"מ אשר יירו על מחסום-הדרך.

הטנק של מפקד-הכיתה נע במהירות על-פני שברי המחסום ותופס עמדה שממנה יוכל לירות על "ב" או "ד". אח"כ פוקד מפקד-הכיתה על טנק מספר 2 לנוע מהרה להצטרף אליו. הוקם עתה ראש-גשר מאובטח-למדי.

בעיה אחת-עשרה:

אתה מפקד המחלקה. מה תכניתך להתקפה עתה? התהיה זאת חזירה, או איגוף? מה יהיה את הבסיס (או את המאמץ המשני), ומה את כוח התמרון (או את המאמץ העיקרי)? מה הוא היעד, ומה יהיה כיוון התקפת הכוח המתמרון, באם תערך על-ידיך התקפת לפיתה?

שקול שאלות אלו —

1. מה הוא היעד, אשר בהיכבשו יסייע ביותר במילוי משימת המחלקה בזמן זה?
2. איזו תכנית-פעולה מאפשרת את חופש-התמרון הרב ביותר?

פתרון אפשרי:

ראה מפה 2.

1. הבסיס: כיתת-הרובאים תתקוף, במגמה להשתלט על החורשות ב"ד."
2. היסוד-המתמרון: כיתת-הטנקים, כשאליה נס-פח גייס אחד מכיתת-הסירים, תלפות את ימינו ואת עורפו של האויב.
3. הסיוע: צנת-המרגמה יסייע לפעולה מעמדתו הנוכחית.
4. האבטחה: כיתת-הסירים (פחות הפלגה שסופ-זה אל כיתת-הטנקים), תחזיק במקומות חצית-הנחל. הפלגה שליד מעברות הנחל (מזרחית לגשר) תבצע

התקפת-הסחה, כדי להוסיף-ולהעסיק את האויב בנקודה זאת.

מצב שמיני:

ההתקפה נחלת הצלחה, אם כי כמה חיילי אויב נראים נמלטים ברגל צפונה-מזרחה דרך החורשות. ששה שבויים נתפסו. שנים מאנשי-האויב נהרגו. שלושה מן השבויים פצועים קל. למחלקה ארבעה פצועים קל שיש לפנותם.

בעיה שתים-עשרה:

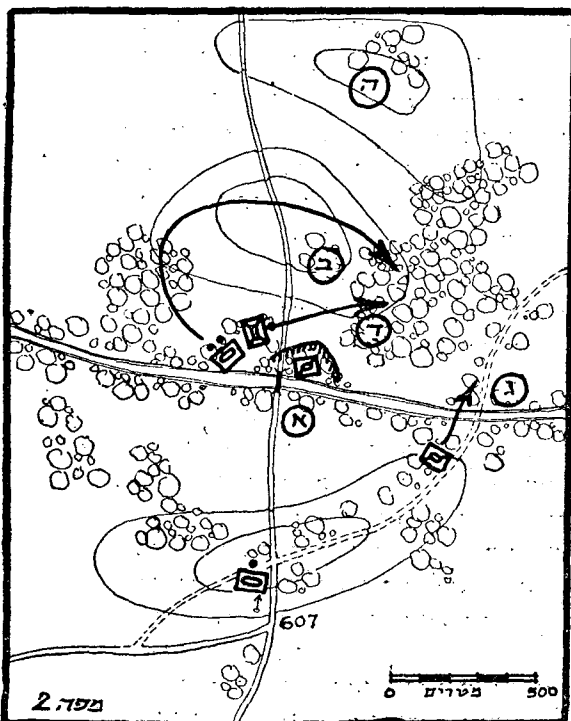
מה פעולותיך, כמפקד-המחלקה, עתה?

שקול שאלות אלה —

1. מהי משימתך?
2. המוכן אתה לגשת אל ביצועה?

פתרון אפשרי:

1. פלגה אחת של כיתת-הסירים נשלחת קדימה לשמש כמוצב-חוף בגבעה שליד "ה", ואילו פלגה אחת מוצבת בחורשות צפונה-מזרחה מ"ד", כדי למנוע פעולת הפתעה אפשרית מן האויב שברח לאותו כיוון.



פתרון-אפשרי לבעיה אחת-עשרה (מפה 2)



מסיע-גייסות משורין בקוראיה

כן הודגמה כאן פעולת הדיווח המתמיד ההכרחית הנעשית ע"י מפקד-משנה-כפוף אל המפקד הגבוה יותר; בכל דרג ודרג זהו דיווח על מעשיו של אותו מפקד-כפוף, על ידיעותיו לגבי מצב הדברים ועל תכניותיו לפעולה עתידה.

יש לנצל כל אפשרות „לזוז קדימה“, בין אם תהא זו תוצאת נסיונות למצוא מקום לצליחת נחל, פער בתוך קו-הגנה, או אמצעי לעקוף את מערך האויב שלפניך כדי להגיע אל עורפו.

הנסיון הוכיח שהשקידה על מגמה זו משתלמת יפה, ושכרה רב. בתרגיל זה עשוי היה מפקד-היחידה לנסות את מזלו בצליחת מעברות-הנחל בטנקים שלו, כשהוא מבצע לפיתת אגפו השמאלי (המזרחי) של האויב — ואמנם מוצדקת היתה החלטה כזו מצידו אילו הגורם-הקריטי ביותר היה גורם הזמן, ואילו לא התגלו אמצעים אחרים לתצית הנחל. אך הוא יכול היה לקבל כהיקש המתקבל על הדעת, שאם נמצאו מוקשים בגשר, הרי שיש לשער כי האויב מיקש גם את מעברות הנחל (ליד „ג“). המחלקה זקוקה היתה לראש-גשר — ומפקד-המחלקה מצא כי הדרך להשיגו במאמץ הפחות-ככל-האפשר היא ליד הגשר עצמו, ולאו דוקא ליד מעברות-הנחל.

בעת בה צולחת כיתת-הרובאים את הנחל — היתה אש הסיוע נצורה, כל זמן שלא נדרשה. שכן, בשלב זה ניתן היה להניח כי עדיין אין ואויב יודע מהי עצמתה ואמיתות של המחלקה, וכי עשוי הוא לגלות

2. מפקד-המחלקה דורש מכל מפקד-כיתה דוח על מצב כוח האדם, כלי-הרכב, תחמושת, דלק וציוד אחר. 3. הוא מודיע למפקד-הפלוגה על תוצאות הפעולה; על הצורך לפנות עשרה אנשי (השבויים והפצועים) ו- מבקש שיקדמו אליו תובלה ללקיחתם; כן מבקש הוא אספקה דחופה של תחמושת לטנקים ולמרגמה, ודלק, נ- ערך חיפוש אחרי מסמכים ושאר סימני-זיהוי אצל ש- כ"י האויב והרוגיו. נמסר דו"ח על זיהוי יחידתם של

השבויים, במידה שיכול מפקד המחלקה לקבעו. אחרי כן נדרשים השבויים לקבור את ההרוגים מבין אנשי האויב.

4. משמר מוצב בגשר כדי למנוע עליית כלי-רכב על המוקשים שנותרו ליד הגשר.

6. אח"כ פוקד מפקד המחלקה על המחלקה, פרט לכיתת-הרובאים, להיכון מיד לתנועה קדימה.

7. כיתת-הרובאים תישאר עם השבויים עד שהללו ימסרו לידי הפלוגה, עליה למנוע שחרורם בידי האויב. המג"מ של הכיתה הרובאית, ואחז מח- צית כיתת-הרובאים, ילוו את משאית-האספקה, או המשאיות, שתשלחנה מהפלוגה עד אל המחלקה.

נ י ת ו ח

את פעולתה של מחלקת-הסיוע, במידה שתוארה בתרגיל זה, יש לראות כתקינה בהחלט. חלק גדול מן הפעילות שקויה סומנו כאן צריך שיתבצע אבטומ- טית ע"י המפקדים ויחידות המשנה הנוגעים בדבר. את המהירות ואת חריצות הביצוע ניתן להשיג ע"י התאמנות חוזרת-ונשנית ב„תרגולות-קרב“ המתארות מצבים הדומים לאלה שנותרו כאן — וע"י כך ית- בטל ההכרח במתן התראות הגחל-זמן. הגם שבדוג- מה זו מתרחשת הפעולה כ„במבאות מיצר“ (כאן — הגשר), הרי העקרונות שהודגמו חלים על כל מצב דומה, לצורותיו השונות.

יושם אל לב שמפקד כיתת-הסיוע וכיתתו נקטו מיד פעולה כדי ל„פתח“ את המצב שהתהווה לאחר המגע הראשוני עם האויב, מבלי שקיבלו הוראות מפורשות-לכך מצד מפקד-המחלקה.

את היערכותו, אם מגיעים אותו לחשוב שאין הכוח מורכב אלא מיסודות-סיוור קלים בלבד.

חשובים סדורי אבטחה נאותים, ובמיוחד כאשר עצמת האויב בלתי-ידועה וקיימת האפשרות שהוא עלול לפתוח בהתקפה נגד אנפי המחלקה.

במהלך התפתחותה של הפעולה חייב מפקד המחלקה לערוך בתמידות הערכה מחודשת של המצב המשתנה והולך. דבר זה יאפשר גיבוש מהיר של תכניות בנות-ביצוע והוצאת פקודות במהירות. יש ביכולתו של מפקד המחלקה לראות כי טיבם החפוז של סדורי-המגן ליד הגשר (המוקשים שטרם הוטו מנו, בעבר ההוא לגשר), מצביעים על האפשרות שאין המגינים נמצאים בעמדות הגנה מוכנות-היטב. העדר פעולה תוקפנית ממש נגד כיתת-הרובאים, לאחר שהיא צולחת את הנחל, מעיד על כך שהאויב מועט כנראה במספר. הסיכויים שקולים, להעברת הטנקים אל מעבר לנחל, בין הגשר לבין מעברות-נחל — עד אשר מזדמנת הזדמנות-המזל ונמצאת הדרך להגיע אל מעבר לגשר במאמץ מינימלי וב-אפשרות-הצלחה-מכסימלית.

משכונן ראש-הגשר הרי שהכרחי להאיץ בהתקפה כדי לנצל את ההצלחה ההתחלתית. בדרך כלל, יש להמנע ממאמצי הבקעה או מהתקפות-חזיתיות, שעה שמצויים אצל האויב אנפים חשופים. מאחר שקיימת עדות מניחה את הדעת שעצמת האויב מועטת, הרי שבמצב זה נראה כי אנפיו פתוחים בודאי (הן מצפון-מערב והן מדרום-מזרח). הבעיה עתה היא, איפוא, איזה אגף לתקוף.

אגפו הדרומי-מזרחי של האויב מחופה במידת-מה ע"י כוח-האויב במעבר הנחל ("ג"). יתר על כן, באגף זה אין מצוי מרחב-תמרון בגלל קרבת הנחל. לפיכך נבחר אגפו הימני (הצפוני-מערבי) של האויב. לא היה זה דבר מוטעה-לחלוטין אילו היו מטילים על הכוח המתמרן לתפוש את הגבעה ליד "ה", ולח-

סום ע"י כך לאויב את האפשרות להימלט צפונה. אולם כוח האויב יכול היה להיסוג מזרחה. בין אם היה נסוג ובין אם לאו — בכל מקרה היה מהנה איום לאגף המחלקה או לעורפה, שעה שזו תמשיך בדרכה צפונה, למילוי משימתה. יתר על כן, משימת המחלקה תובעת ממנה לתפוס שבויים. כל השיקולים מצביעים על ההכרח לתקוף. איגוף נרחב ע"י כיתת-הטנקים, בסיוע מוגבל של רגלים, עלול יהיה לפצל יותר מדי את חלקי המשנה של המחלקה — דבר שהיה מאפשר להכותה חלקים חלקים באם תתקל בכוח החזק מן המצופה. לפיכך מהנה התקפת כיתת-הטנקים איגוף מהודק-יחסית, אשר בו נשארת המחלקה מרוכזת די הצורך ביד המפקד, לקראת כל התרחשות אפשרית.

הפעולה הסופית על היעד מדגימה סידורים רגילים של התארגנות מחדש בעקבות-קרב. צריך להקים בהקדם את סידורי האבטחה ואת המחלקה יש להכין לפעולות נוספות. ההחלטה לבקש את פלוגת-הסיוור לשלוח תובלה לשבויים ולפצועים נראית נכונה. ההכרח ליטול מן המחלקה כל-ירכב כדי לשלוח את השבויים והפצועים כלפי-העורף, אל הפלוגה היה מחליש את המחלקה באופן רציני למשך שעה, לפחות. יתר על כן, באותם כל-ירכב אשר יפנו את השבויים והפצועים אפשר לקדם מהפלוגה אל המחלקה את התחמושת והדלק הדרושים, וכך יחסך זמן נוסף. קיימת אפשרות-מה שהאויב אשר נמלט, ישוב בעצמה מספקת על מנת לשחרר את השבויים. לפיכך מקצים פלגה חזקה לשמור עליהם. אין ה-מחלקה מבזבזת זמן, בתכונתה לקראת המשך ביצוע משימתה.

לשם גיוון, אפשר לחזור על תרגיל זה בשינויים קלים, כגון: תרגיל כזה, שאינו כרוך בצליחת נחל, שבו איגופו של אגף זה או אחר של האויב הנו בגדר אפשרות החל מן המגע הראשון באויב.

